

Neděle 27.6.2010 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Mk 1,29-39 „Ježíš – lékař těla i duše“

Spolu s dětmi jsme si připomněli konec dalšího školního roku a zároveň začátek prázdnin, léta a dovolených. Když to dnes děti se svými učiteli pojaly jako krátké opakování toho, co se učily při svých programech nedělní besídky, nemůžeme to udělat trochu podobně? V Kristově církvi jsme taky jako v takové škole, kde v kázání slyšíme pravidelné Boží vyučování. Jak nám v tom školním roce pomáhalo Boží slovo se přiblížit ke Kristu a kde jsme se naučili lépe přijímat a milovat druhé?

1. Ježíš jako téma a střed evangelia

Jako věřící v Ježíše Krista se učíme orientovat na Božím Synu a mít Ho před očima jako příklad a vzor. Často jsme v uplynulých měsících otevírali evangelia a setkávali se v nich s Ježíšem jako s Tím, který každého miluje, každému rozumí a má každému co dát. Pro všechny má Pán Ježíš slova pozvání k víře a k novému životu, slova naděje a povzbuzení. Všude, kam přijde, se dávají věci do pohybu a děje se většinou něco nového. Ježíš oslovuje různé lidi a vstupuje do jejich životů. Z některých se stávají Ježíšovi učedníci a jiní prožívají uzdravení a vysvobození z moci zlého. Tak tomu bylo také v našem vyprávění...

V městečku Kafarnaum Ježíš navštívil zdejší synagógu a svým mocným kázáním mnohé překvapil. Tím ovšem Jeho mimořádné působení neskončilo! Z „kostela“, ze synagógy přichází Ježíš do míst každodenního života, aby ukázal, že chce být pánem také tam, kde jsou lidé doma. Domov a kostel jsou sice 2 odlišné světy, ale zároveň k sobě neoddělitelně patří. Jsou to spojené nádoby. Když je nesoulad v rodině, odrazí se to ve shromáždění; když je zle v církvi, přenáší se to do rodiny. Ani v rodině ani v kostele se vše nevyřeší. V kostele lidé dostávají „návod“, jak mají žít doma. A doma se má ukázat, jak Boží rady pomáhají, a jak se v praxi, v životě osvědčí. V kostele se umíme přetvařovat, ale doma masky odkládáme. Ježíš chce, abychom byli jako doma tak v kostele takoví, jací jsme...

2. Naše bolesti a nemoci

Ježíš přichází do Šimonovy rodiny, kde měli trápení, protože zde byla nemocná žena. Šimonova tchyně ležela s horečkou. Podle Ježíšova jednání vidíme, že Boží Syn nepřišel jen jako „lékař lidských duší“, který vysvobozuje z hříchu a z moci zlého. Tím, jak se ujímá nemocné, ukazuje, že ho zajímá také bolest a trápení lidí a že přichází jako ten nejlepší Lékař. – Je to moudré a správné, že Šimon pověděl o nemocné příbuzné svému Pánu.

Tak bychom to měli dělat i my: povědět Ježíši o tom, co nás trápí, přinést Mu své bolesti a nemoci. Někteří lidé se za své nemoci stydí a nechtějí o nich s nikým, mluvit. To je škoda! – Když pozveme Ježíše k sobě, do svého života, nemusíme si na nic hrát. Většinou je to tak, že chceme na své návštěvy udělat „dojem“, uklízíme, připravujeme „dobroty“ a tváříme se, že je vše v pořádku. Ale často to není pravda. Před Ježíšem jsme jako v ordinaci, kde nám lékař řekne „Svlékněte se!“, protože nás potřebuje vidět a vyšetřit. – A jak ten příběh v evangeliu pokračuje? „Ježíš ji vzal za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala.“ To je Lékař! To je pomoc! Připomínáme si, že Pán Ježíš se od té doby nezměnil! On je tentýž a my k Němu můžeme přijít nejen se svými hříchy, ale také se svými nemocemi. Víme ovšem, že to nefunguje tak samozřejmě a automaticky, jak se může zdát z biblického vyprávění. Důvěřujeme Bohu, modlíme se k Němu, ale ponecháváme to na Něm, jak to bude pokračovat.

3. *Nemocné město – nemocná společnost*

Ukazuje se, že v Kafarnaum je nemocných víc. Kromě Šimonovy tchyně ještě spousta dalších lidí. Máme zde před očima obraz lidské bídy: mnozí potřebují Lékaře! Všude kolem je plno bídy, nouze a trápení! Životní trápení a nouze přivádějí lidi k Pánu Ježíši. Přichází za Ním opravdu mnoho lidí. Všichni čekají, že jim Ježíš pomůže, že je uzdraví, že je zachrání... A jaká je Ježíšova odpověď? „*I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal*“. – Před chvílí to byla *jedna* žena, Šimonova tchyně, které Pán Ježíš pomohl, a teď jsou to *mnozí*, celé zástupy nemocných, které Boží Syn svou láskou a mocí vrací do života! Taková je Boží velká láska! Taková je Boží moc! Takový je Boží záměr s námi lidmi! Náš Pán nás miluje a má dost lásky pro všechny! On stačí na všechny bolesti a potřeby našeho života! Přicházejme k Němu a poznáme, že On je mocný Zachránce a Lékař!

4. *Očekávání na Boha*

To všechno, co se děje kolem Božího Syna Ježíše, je moc zajímavé a napínavé. Ale ten „cvrkot“, ty zázraky, to pozdvižení, to není ještě úplně všechno, co si máme pamatovat. Nakonec nám evangelium dovoluje nahlédnout ještě do Ježíšova osobního života, když ve 35.v. říká o Ježíši, že „*odešel na pusté místo a tam se modlil*“. Uprostřed pilné práce vidíme Pána jako modlitebníka. Možná si někdo myslí, že Ježíš jako Boží Syn se modlit ani nepotřeboval. Ale také v tom je pro nás Pán Ježíš velkou pomocí, že nám ukazuje, kde bere sílu k životu a službě lidem: v modlitbě, v rozhovoru s Otcem. Proto Pán vyhledává „*osamělé místo*“. Ježíš potřebuje být sám, aby ho při modlitbě nic nerozptylovalo. Boží Syn nepovažuje modlitbu za „ztrátu času“. Neměl času nazbyt, ale na to nejdůležitější si čas vyhradil. Pán Ježíš neuvažoval jako my dnes, že čím máme víc práce, tím méně se modlíme. **Martin Luther** dobře pochopil tento Ježíšův princip, když pověděl, že „*se musí hodně modlit, protože má mnoho práce*“. Vyzkoušejme to a poznáme něco z tajemství plného života s Bohem.

V dnešní době je to stále těžší najít si chvíli osobního soustředění. Právě modlitba je jedinečnou příležitostí k tomu, jak můžeme zpracovat nahromaděné problémy. V modlitbě si děláme „úklid“ ve své mysli, ve svém srdci. Kdo jako křesťan takové společenství s Ježíšem neudrží, riskuje, že mu problémy přerostou přes hlavu a že jeho duše onemocní. Díváme se dnes společně na Ježíše Krista a děkujeme Bohu, že nám v Něm připravil spásu a nový život. Ježíš Kristus přišel mezi nás, žil jako Bohu oddaný člověk a nakonec vzal na sebe naše bolesti, hříchy a trápení. Obětoval svůj svatý život za nás a nabízí nám dar nového života. Svým Duchem a Slovem se nás dotýká a chce nás vést. Připomínejme si Jeho příběh, Jeho lásku a Jeho slova také během prázdnin a jednejme podle Jeho příkladu. Tak se Ježíšův vliv rozšíří zase dál a Boží jméno bude oslaveno. A to bude dobře. *Amen.* (26.6.2010 – B. Kaleta)